

Ozvěny z Oratoře

3/2026

OBSAH

PODIVU HODNÝ SVĚT	3
PRÁZDNINY NA MAJÁKU	4
MOJE PRVNÍ CSM.....	5
LETNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TAEKWONDO TÁBOR.....	5
MAJÁK V NOVÉM ŠKOLNÍM ROCE	7
MŮJ PRVNÍ ROK NAPLNO	8
AHOJ, BÍNO!	9
KROUŽKY 3D TISKU NA ŠUMBARKU	10
KRUHÁČEK – KDYŽ JE CVIČENÍ ZÁBAVA	11
UMĚLÁ INTELIGENCE KOLEM NÁS: POMOCNÍK, KTERÉMU JE DOBRÉ ROZUMĚT	12
PROČ JE MINECRAFT VÍC NEŽ JEN HRA	14
KDYŽ TRÉMA USTOUPÍ RADOSTI	15
MOJE ZKUŠENOST S PRAXÍ A BRIGÁDOU V KLUBU MAJÁK	16
VOLEJBAL – SPORTU NENÍ NIKDY DOST	17
CESTA TRENÉRA NEKONČÍ TŘETÍM STUPNĚM.....	18
DOPOLEDNÍ AKTIVITY S DĚTMI Z MATEŘSKÉ ŠKOLKY	19
PO STOPÁCH HISTORIE	20
TIKTOK TRENDY: SOCIÁLNÍ SÍŤ JAKO PROSTOR PRO KREATIVITU	21
TAK TO JSME MY	22
MLADÍ Z DON BOSKA HAVÍŘOV NA SETKÁNÍ V OSTRAVĚ	26

PODIVU HODNÝ SVĚT

Na začátku školního roku se v našem středisku rozběhl nový badatelský kroužek. Ačkoli jsem si zpočátku nebyla moc jistá v kramflecích a tak docela nevěděla, co očekávat, už od prvních setkání mi bylo jasné, že to nebylo šlápnutí vedle. Měla jsem obavy, aby děti tento kroužek vůbec bavil a nebyla to pro ně spíš druhá škola, ukázalo se však, že byly zbytečné. Děti mají totiž jednu úžasnou vlastnost – diví se. A diví se věcem, nad kterými už my dospělí často jen mávneme rukou. Proč se něco potopí a něco plave na hladině? Co se stane, když smícháme dvě zdánlivě obyčejné látky? Proč se něco hýbe, mění barvu, svítí nebo najednou úplně zmizí? O zvědavost tu rozhodně není nouze.

A právě jejich údiv je tím nejlepším motorem badatelského kroužku a pro mě tím nejlepším zrcadlem. Děti žasnou a ptají se proč. Pozorují, experimentují, chybují a zjišťují, jak svět vlastně funguje. Ukazují nám, kolik věcí kolem sebe už ani pořádně nevidíme, protože jsme si na ně dávno zvykli. To, co je pro dospělého jen další samozřejmostí všedního dne, pro ně je to WOW!

Badatelský kroužek mi znovu připomněl, že svět je plný podivuhodností. Protože podivuhodné nemusí přece nutně znamenat vzdálené nebo neobyčejné. Stačí se pořádně podívat kolem sebe, věci hodných podivu je plný svět.

Tak se dívejte. A divte se!

Anička Hoňková

PRÁZDNINY NA MAJÁKU

Ani o letních prázdninách nezůstal Maják prázdný – díky projektu Romano glaso (Romský hlas), zaměřenému na podporu neformálního vzdělávání Romů, mohly děti ve všední dny docházet na připravený program. Společně jsme se vydali na výlet do areálu zámku v Hradci nad Moravicí a velký úspěch sklidil také výjezd do Bohumína, kde se děti pořádně vyřádily v aquacentru, na hřišti i v minizoo v místním Hobby parku. V celotáborové hře měli všichni možnost získat odměny za své každodenní úsilí, takže o motivaci nebyla nouze a nikdo nezůstal stát v koutě. Dva týdny plné her, pohybu i zábavy a především neformálního vzdělávání jsme zakončili tradičním posezením u špekáčků.

Teď už na letní prázdniny jen vzpomínáme a všichni se těšíme, jaké další zážitky nám přinese nový školní rok.

Anička Kučerová

MOJE PRVNÍ CSM

Jmenuji se Saša a letos jsem se poprvé zúčastnila Celostátního setkání mládeže (CSM). Předem jsem vůbec nevěděla, co čekat, ale nakonec jsem si to moc užila. Společně jsme chodili na večerní koncerty, modlitby, scény, zpívali písničky a účastnili se různých workshopů. Nejvíc mě překvapilo, jak dobře jsme se všichni dokázali bavit a kolik nových zážitků jsme spolu měli. Jedním z mých zážitků bylo moje první televizní interview. Byla jsem hodně nervózní, ale lidé kolem mě mně podporovali, takže jsem to zvládla. CSM pro mě nebylo jen o programu, ale hlavně o lidech, společných chvílích a vzpomínkách, které mi zůstanou. Jsem moc ráda, že jsem mohla být součástí tohoto setkání!

Saša Bilyk

LETNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TAEKWONDO TÁBOR

Letošní letní příměstský taekwondo tábor pro mě nebyl pouze další sportovní akcí, ale především možností poznat děti trochu jinak než při běžných trénincích. V tělocvičně se většinou soustředíme na techniky kopů a úderů, ale během tábora jsme spolu trávili téměř celý den, a proto jsem měl možnost mnohem více vnímat jednotlivé děti, jejich povahu, chování, vztahy mezi sebou i to, jak reagují v situacích, které při běžném tréninku nezažijeme.

Snažil jsem se, aby tábor nebyl založený pouze na trénování taekwonda. Proto jsme jednotlivé tréninky střídali s pohybovými hry, vědomostními soutěžemi a především výlety. Právě výlety podle mě vytvořily z celého tábora něco výjimečného. Děti se dostaly mimo prostředí tělocvičny, mohly společně poznávat nová místa a především získávat společné zážitky. Zároveň jsem si uvědomil, že právě při těchto aktivitách se velmi dobře ukáže, jak děti dokážou spolupracovat, pomáhat si a respektovat jeden druhého.

Zpočátku jsem měl trochu obavu, jak děti zvládnou několik dní v kolektivu a zda pro ně bude program dostatečně zajímavý. Tyto obavy se ale postupně rozplynuly. Děti se velmi rychle zapojily a bylo příjemné sledovat, jak se mezi nimi vytváří stále lepší atmosféra. Některé děti byly od začátku velmi aktivní a bez problémů se zapojovaly do všech aktivit, jiné potřebovaly více času a povzbuzení. Právě u těchto dětí jsem se snažil být více vnímavý a dát jim prostor, aby se mohly zapojit vlastním tempem.

Největší přínos jsem viděl právě ve společných zážitcích. Při výletech vznikaly situace, které se nedají naplánovat ani nacvičit. Někdy bylo potřeba

někomu pomoci, počkat na pomalejšího kamaráda nebo vyřešit drobný konflikt. Z pohledu trenéra to pro mě byly velmi cenné okamžiky. Uvědomil jsem si, že výchova dětí nespočívá pouze v tom, co jim řeknu během tréninku, ale především v tom, jak se sám v konkrétních situacích zachovám. Děti trenéra sledují a často přebírají jeho způsob komunikace i řešení problémů.

Samozřejmě se ne všechno podařilo přesně podle představ. Objevila se únava, občasné neshody mezi dětmi nebo chvíle, kdy už některým docházela motivace. Právě tyto situace pro mě byly možná největší zkušeností. Musel jsem více improvizovat, být trpělivý a hledat způsob, jak děti znovu zapojit. Uvědomil jsem si, že dobrý trenér nemusí mít vždy připravené dokonalé řešení, ale měl by umět na situaci správně reagovat a zachovat klid.

Celý tábor proto hodnotím jako velmi pozitivní zkušenost nejen pro děti, ale i pro mě jako trenéra. Největší radost jsem měl z toho, když jsem viděl děti unavené po celém dni, ale zároveň spokojené a plné zážitků. Nejde pouze o to, kolik technik se dítě naučí nebo jaký výkon podá. Důležité je také to, co si z tréninku a společně stráveného času odnese do běžného života. A pokud si z tábora odneslo radost z pohybu, nové kamarády a chuť znovu přijít na trénink, považuji celý tábor za povedený.

Pavel Bošanský

MAJÁK V NOVÉM ŠKOLNÍM ROCE

Letní prázdniny plné sluníčka a nových zážitků už skončily. Začal nový školní rok. Naše pobočka Maják v Havířově - Šumbarku je pro děti otevřena již od 7. září. Dětem nabízíme v rámci našeho připraveného rozvrhu 48 kroužků. Jedná se o kroužky edukativní, výtvarné, sportovní. Nechybí

deskové hry, zahrada hrou, či kroužek šikovné ruce – práce se dřevem a vyřezávání, který je u dětí velmi oblíbený.

Jelikož spolupracujeme i s mateřskou školkou Okružní, naši pobočku navštěvují již děti od 3 let věku. Děti v sociálně slabé lokalitě stále přibývá. Je to vidět i na počtu přihlášených dětí do kroužků. V letošním školním roce je již přihlášeno 330 dětí. Z toho důvodu jsme do rozvrhu volnočasových kroužků přidali další tři. Jsou to kroužky víceméně pro menší děti – Tvořílek, Šikulky a Zabavné hry. I tyto tři kroužky jsou již zcela obsazeny. A není divu, všechny připravené kroužky jsou pro naše děti zdarma.

Pro všechny děti, které navštěvují naši pobočku i pro nově přihlášené děti jsme uspořádali 16. září zahradní slavnost. Pro děti byly připraveny různé soutěže. Děti sbíraly v soutěžích kartičky, které na konci vyměnily za hranolky s kečupem a pití. Pro všechny děti, byl připraven skákací hrad, malování na obličeje, soutěž v omalovánkách a to ve dvou kategoriích, menší a větší děti. Všechny děti nakonec jako odměnu obdržely párek v rohlíku.

Počasí nám přálo a krásně svítilo sluníčko. Děti si tak mohly i s rodiči užít všechny připravené atrakce. Měly možnost se seznámit s novými kamarády, se kterými se v Majáku budou setkávat během celého školního roku. Ani rodiče dětí nezaháleli, měli možnost se navzájem sdílet a pomohli s hladkým průběhem komunitního setkání, za což všem patří velké poděkování.

Jana z Majáku

MŮJ PRVNÍ ROK NAPLNO

Zdravím milé čtenáře! Jmenuji se Tobí. Na středisku sice působím už pár let, ale od posledního čísla Ozvěn se situace trochu změnila. Svou historii tady znova rozepisovat nebudu, ale ve zkratce, od první třídy jsem začal docházet na tréninky Taekwondo, postupně jsem začal pomáhat na trénincích a na střední škole jsem začal jako externista pracovat ve středisku. V červnu jsem však provedl zásadní rozhodnutí (teda o něco dříve, ale to jsou maličkosti), a to že se po úspěšném dokončení bakalářského studia vzdám plnohodnotného studentského života a nastoupil jsem naplno do práce. Na první pohled se to může zdát jako blbost, ale sám sobě jsem si to obhájil. Školu jsem teda neukončil nadobro, pokračuju teď kombinovanou formou, asi jsem prostě po těch letech potřeboval nějakou zásadní změnu. Teď teda k mojí práci, musím říct, že toho po těch pár měsících rozhodně nelituju, a bylo to jedno z mých nejlepších rozhodnutí. Otevřela se mi spousta nových dveří, cest a výzev. Ať už to je vedení mých vlastních skupin v Taekwondu (naštěstí s pomocí mých skvělých kolegů a přátel) nebo nejrůznější kroužky: od šprtce přes létání s drony až po edukativní IT kroužky. Jsem vděčný za všechny možnosti, díky kterým se můžu i sám rozvíjet. Přiznávám, někdy to může být náročné, ale za nic na světě bych to neměnil.

Tobiáš Jícha

AHOJ, BÍNO!

Zdraví mě známé tváře. Jmenuji se Albina a už třetím rokem pracuji na vrátnici ve středisku volného času. Každý den se tam setkávám s dětmi a jejich rodiči a už tam mám opravdu mnoho známých tváří.

Některé děti ke mně chodí už několik let a je krásné sledovat, jak rostou a mění se. Některé jsem poznala jako malé a dnes už jsou z nich velcí školáci. Za tu dobu jsem si zapamatovala jejich úsměvy, pozdravy i veselé příběhy. S novým školním rokem se děti po prázdninách znovu vrací. Některé se těší na své oblíbené kroužky, jiné přicházejí poprvé a teprve poznávají nové prostředí a kamarády. Na své práci mám nejraději právě kontakt s dětmi. Každé je jiné a každé přináší něco nového. Někdy si jen krátce popovídáme nebo se na sebe usmějeme, ale i takové malé chvíle mi dokážou zpříjemnit den.

Za tři roky jsem pochopila, že práce na vrátnici není jen o každodenních povinnostech. Je především o lidech a o tom být součástí místa, kam se děti rádi vrací. A já jsem ráda, že už třetím rokem můžu být u toho.

Albina Fokina

KROUŽKY 3D TISKU NA ŠUMBARKU

V tomto školním roce 2026/2027 budou probíhat na šumberské pobočce střediska Don Bosko Havířov dva kroužky 3D tisku. Mladší a začínající účastníci se budou učit základy práce v open source software Tinkercad, aby byli schopni vytvářet jednodušší objekty, figurky a další 3D předměty. Vzhledem k tomu, že většina „3D nováčků“ navštěvuje tento zájmový útvar poprvé, tak v prvních měsících se více zaměříme na využívání základních objektů Tinkercadu a možnosti jejich skládání v rámci 3D tvoření. Starší a zkušenější účastníci budou taktéž pracovat v Tinkercadu, ale vyzkouší si vytváření složitějších návrhů objektů, postaviček, pohyblivých autíček apod. Krom toho si starší „3D tiskaři“ více osvojí práci v software PrusaSlicer, ve kterém se z původních souborů stl. (exportovaných z Tinkercadu) vytvářejí soubory typu gcode, jež jsou určené ke generování tisku daného objektu v 3D tiskárně.

Mnozí ze stávajících pokročilých účastníků 3D tisku navštěvují tento kroužek už delší dobu, a proto se budeme snažit vytvářet i některé náročnější 3D útvary s praktickým technickým využitím. Na fotkách je prvotní ochutnávka vybraných 3D předmětů vytvořených v měsíci září v rámci těchto kroužků.

Bobr

KRUHÁČEK – KDYŽ JE CVIČENÍ ZÁBAVA

Co vznikne, když spojíme pohyb, zábavu, trochu soutěžení a pořádnou dávku energie? **Kruháček!**

Kruháček je sportovní kroužek určený dětem, které mají rády pohyb a chtějí si zacvičit trochu jinak. Nejde o klasické cvičení, při kterém bychom dlouho opakovali jeden cvik. Děti se postupně střídají na různých stanovištích a na každém z nich je čeká jiný úkol.

Procvičíme celé tělo, zapojíme svaly, zlepšíme koordinaci, obratnost, rychlost i vytrvalost. A protože jsme s dětmi, snažíme se, aby byl každý trénink především zábavou a motivací k pohybu.

Na stanovištích se objevují například steppery, švihadla, podložky nebo vlastní váha těla. Některé cviky děti znají, jiné si teprve zkouší. Nechybí ani různé pohybové výzvy a hry, při kterých si děti ani neuvědomí, kolik toho vlastně zvládly.

Kruháček ale není jen o výkonu. Každé dítě má své tempo a důležité je především to, aby se postupně zlepšovalo a mělo z pohybu dobrý pocit. Učíme se správně provádět jednotlivé cviky, spolupracovat, povzbuzovat ostatní a nevzdávat se, když se něco nepovede hned napoprvé.

Pro mladší děti je Kruháček plný her a jednoduchých pohybových výzev, starší děti už čekají náročnější cviky a větší výzvy. Každý si tak může najít svou úroveň a zároveň má prostor se posouvat dál.

A co máme na Kruháčku nejraději? Když děti odcházejí unavené, zpocené, ale zároveň s úsměvem a otázkou: „A co budeme dělat příště?“ Protože přesně o tom Kruháček je – hýbat se, zkoušet nové věci, překonávat sami sebe a hlavně se u toho dobře bavit

Lucka Folwarczná

UMĚLÁ INTELIGENCE KOLEM NÁS: POMOCNÍK, KTERÉMU JE DOBRÉ ROZUMĚT

Umělá inteligence (AI) už dávno nepatří jen do vědeckofantastických filmů, ale stala se běžnou součástí našeho života. Potkáváme se s ní v mobilních telefonech, navigacích, e-mailových filtrech i v internetových obchodech. Velkou pozornost dnes přitahují programy, se kterými lze komunikovat běžným jazykem – dokáží navrhnout jídelníček, pomoci s psaním e-mailu, zjednodušit složité učivo nebo přeložit text.

Nástroj bez svědomí

AI nepřemýšlí jako člověk. Nemá vlastní životní zkušenost, svědomí ani lidské pochopení světa. Pracuje především s informacemi a vzory, které se naučila rozpoznávat. Je proto dobré představovat si ji jako schopného digitálního pomocníka, nikoli jako náhradu člověka.

Jak s AI pracovat?

Není nutné rozumět programování. Základním pravidlem je: čím přesněji se zeptáme, tím užitečnější odpověď dostaneme. S AI lze vést rozhovor, doptávat se, upravovat zadání nebo žádat zjednodušení. Je skvělým pomocníkem pro úsporu času a podněcování nápadů, ale neměla by přemýšlet za nás.

Rizika a limity

- **Chyby a vymýšlení:** AI dokáže vytvořit velmi přesvědčivou odpověď, která není pravdivá. Důležité informace (zdraví, právo, finance) je nutné ověřovat u odborníků.
- **Ochrana soukromí:** Do AI nevkládejte citlivé osobní údaje, hesla, čísla karet ani důvěrné dokumenty.
- **Předsudky a zneužití:** Protože se učí z lidských dat, může přebírat i lidské předsudky. Lze ji také zneužít k tvorbě falešných fotografií, nahrávek či k podvodům.

Pět jednoduchých pravidla pro bezpečné používání AI

1. Ptejte se konkrétně.
2. Důležité informace ověřujte.
3. Nevkládejte citlivé osobní údaje.
4. U významných rozhodnutí používejte vlastní úsudek a odborníky.
5. Používejte AI jako pomocníka k přemýšlení, ne jako náhradu rozumu.

M. Lapačková (redakčně zkráceno a upraveno)

Pohled encykliky papeže Lva XIV. *Magnifica humanitas*

Encyklika papeže Lva XIV. *Magnifica humanitas* zdůrazňuje, že technologie není nikdy neutrální – vždy v sobě odráží tvář, hodnoty a záměry těch, kdo ji vymýšlejí, financují, regulují a používají. Umělá inteligence je významným plodem lidského umu, avšak její pravá hodnota se měří tím, zda slouží lidské důstojnosti a společnému dobru, nebo zda redukuje člověka na pouhá data a algoritmy.

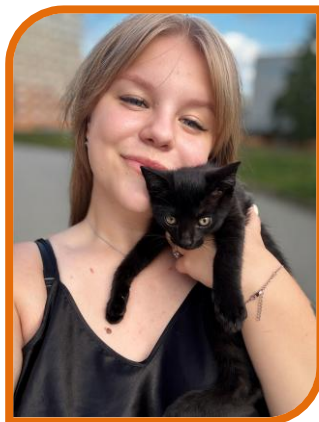
Klíčovým apelem dokumentu je zachování lidské odpovědnosti a svědomí. Žádný počítačový program nemůže nahradit morální úsudek, soucit, víru ani živé mezilidské vztahy. V době, kdy nás algoritmy obklopují přesvědčivým, ale mnohdy zavádějícím obsahem, se stává obrana pravdy, kritického myšlení a osobní odpovědnosti zásadním úkolem pro zachování lidské svobody.

Encyklika varuje také před sociálními riziky – AI by neměla prohlubovat společenské nerovnosti, sloužit ke skryté manipulaci či kontrole, ani nahrazovat reálné společenství jen virtuální iluzí. Technologie má zůstat nástrojem solidarity a služby, který člověka otevírá vůči druhým, nikoli zdí, která ho izoluje u obrazovky.

zpracoval Jindřich Honěk

LILI

Někdy do našeho života přijdou bytosti úplně nečekaně a ani netušíme, jak moc si je zamilujeme. Přesně tak se v mém životě objevila Lili. Z malé černé kočičky se pro mě postupně stala moje malá dcera. Možná to někomu může znít zvláště, ale já ji tak opravdu беру. Je moje malá, rozmazlená a neuvěřitelně žárlivá holčička, která chce mít nejraději všechnu moji pozornost jen pro sebe.

Lili mi přinesla do života tolik radosti, smíchu a lásky. Stačí, když přijde ke mně, lehne si vedle mě nebo se na mě jen podívá, a hned mám lepší den. Jsem strašně vděčná, že si právě ona našla cestu ke mně. Nečekala jsem, že si můžu k tak malému stvoření vytvořit tak silné pouto. Teď už si svůj život bez ní skoro neumím představit.

Alisa Bilyk

PROČ JE MINECRAFT VÍC NEŽ JEN HRA

Když dospělí vidí dítě hrát Minecraft, často si myslí: „Jen sedí u počítače.“ Ve skutečnosti ale Minecraft nemusí být jen zábava.

V Minecraftu si můžeš postavit všechno, co chceš: domy, hrady, města, farmy a dokonce i celé světy. Hráč sám rozhoduje, co bude dělat. Nejdrívě musí vymyslet nápad, získat potřebné materiály a přemýšlet, jak všechno postavit. Hra pomáhá rozvíjet fantazii a kreativitu. Dítě si například může vymyslet vlastní dům a zkusit ho postavit ve hře. Když se něco nepodaří, může stavbu změnit a zkusit to znovu. Minecraft také učí přemýšlet a řešit problémy. Někdy chybí potřebné suroviny, něco se pokazí nebo stavba nevypadá tak, jak jsme si představovali. Je potřeba najít řešení a zkusit to znovu. Další důležitou věcí je hraní s ostatními. Společně můžete postavit velké město nebo pracovat na společném projektu. Hráči se musí domlouvat, pomáhat si a rozdělit si úkoly. Díky tomu se učí pracovat v týmu.

Minecraft je zajímavý také z pohledu učení. Ve hře se můžeme seznámit se základy stavění, logiky, elektrických obvodů a dokonce i programování. Samozřejmě je to stále počítačová hra a není dobré u ní trávit

celý den. Pokud ale hrajeme rozumně, Minecraft nás může nejen bavit, ale také pomáhat rozvíjet užitečné dovednosti. Minecraft je hra, ve které můžeme nejen hrát, ale také vymýšlet, stavět, učit se a vytvářet něco vlastního.

Elvira Andriianova

KDYŽ TRÉMA USTOUPÍ RADOSTI

Naše holky ze zájmového útvaru ZUMBA mají za sebou svoje úplně první veřejný vystoupení! A nebylo to jen tak někde, poprvé se postavily před diváky přímo na náměstí v Havířově v rámci akce Týden mobility.

V očích byla vidět tréma, nervozita a možná i trošku obavy, přeci jen vystoupit před lidmi chce pořádnou dávku odvahy. Jakmile začala hrát hudba, holky se nadechly, šly do toho naplno a zvládly to nádherně! Možná nám někdo tam nahoře trochu držel palce, protože nám vyšlo i počasí a když se k tomu přidal úsměv, hudba, tanec a obrovský potlesk od diváků, vznikl přesně ten okamžik, kvůli kterému to všechno děláme. Díky takovým momentům děti získávají sebevědomí, odvahu a zkušenosti. Nešlo o dokonalé kroky, šlo o odvahu vystoupit, překonat trému a užít si společný okamžik. Holky, děkujeme vám za krásnou reprezentaci našeho střediska. Jsme na vás opravdu moc pyšní a věříme, že ten potlesk vám dodal odvahu do dalších vystoupení. Protože někdy stačí jen vystoupit z řady, překonat strach a zjistit, že to dokážeme.

A tenhle den? Ten si budeme dloooouho pamatovat.

Nikola Burdíková

DĚTSKÁ JÓGA A SVĚT KOLEM NÍ

Jmenuji se Nikola Pristášová a již druhým rokem vedu zájmovou činnost týkající se zdravého pohybu u dětí, konkrétně dětského cvičení s prvky jógy. Cvičení vedu ve dvou věkových skupinách, a to s dětmi předškolními a s dětmi, co už školu navštěvují. Kroužek navštěvují převážně děvčata, ale najdou se i chlapci, kteří jsou do jógy zapálení. Od letošního školního roku jsme jógu z městského střediska přesunuli i na Šumbark, kde se kroužek zaplnil během pár dnů. Tento obrovský zájem dětí o pohybovou aktivitu, která patří mezi ty klidnější, mne velmi těší, zvláště v době, která je uspěchaná. Děti odloží elektroniku, zastaví se a zjistí něco o sobě, jelikož jóga není jen o cvičení, ale také o jejich „já“, které skrz smysly dostává prostor. S menšími dětmi cvičíme na základě nějakého příběhu či pohádky, hrajeme pohybové hry, do kterých zasazují prvky jógy a v žádné hodině nesmí chybět ani závěrečná relaxace, kdy se dítě zklidní a rozjímá.

Starší dívky již poznávají hranice svých možností, učí se poznávat své vlastní tělo, pružnost svalů, zlepšují kondici, posouvají své hranice. Snažím se děti motivovat k tomu, aby si zacvičili i mimo naši společnou hodinu, pokud jim to přináší radost

Nikola Pristášová

MOJE ZKUŠENOST S PRAXÍ A BRIGÁDOU V KLUBU MAJÁK

Když jsem nastupovala na praxi do klubu Maják, vůbec jsem netušila, že se z této zkušenosti nakonec stane něco víc. Praxe pro mě byla příležitostí poznat nové prostředí, vyzkoušet si práci s lidmi a získat zkušenosti, které bych ve škole jen těžko získala.

Během praxe jsem se postupně seznámila s fungováním klubu, jeho pracovníky i návštěvníky. Ze začátku jsem byla trochu nervózní, protože pro mě bylo všechno nové. Postupem času jsem se ale začala cítit jistěji a práce mě začala bavit. Líbilo se mi především to, že každý den byl trochu jiný a člověk nikdy přesně nevěděl, co ho čeká. Praxe mi také ukázala, jak důležitá je komunikace, trpělivost a schopnost reagovat na různé situace. Naučila jsem se spoustu nových věcí a získala jsem větší sebevědomí při práci s lidmi.

Protože se mi v klubu Maják líbilo a práce mě začala bavit, dostala jsem možnost pokračovat zde i po skončení praxe, tentokrát už brigádně. Této nabídky jsem ráda využila. Z prostředí, do kterého jsem původně přišla pouze na praxi, se tak postupně stalo místo, kam se ráda vracím. Brigáda mi umožňuje dál získávat nové zkušenosti, učit se z různých situací a zároveň dělat práci, která mě baví. Jsem ráda, že jsem měla možnost právě v klubu Maják začít, protože mi praxe ukázala, že práce s lidmi může být nejen náročná, ale také velmi zajímavá a obohacující.

Zpětně jsem moc ráda, že jsem na praxi do Majáku nastoupila. Kdybych tehdy nevykročila ze své komfortní zóny, možná bych dnes neměla zkušenosti, které mám, ani brigádu, která mě baví. Praxe se tak pro mě stala začátkem něčeho, co pokračuje dodnes.

Nela Michalíková

VOLEJBAL – SPORTU NENÍ NIKDY DOST

Tento rok jsem se rozhodl vyzkoušet nový sport, a to volejbal. Je to pro mě něco nového a chtěl jsem si vyzkoušet, jaké to je vést děti právě při

tomto sportu. Máme tam celkem hodně dětí a jde na nich vidět, že je volejbal opravdu baví a že si každou hru užívají. Při trénincích se učíme základní pravidla, přihrávky, podání a hlavně spolupráci v týmu. Samozřejmě se ne vždy všechno povede, ale nejdůležitější je, že máme z pohybu a ze hry radost. Děti se snaží, postupně se zlepšují a je hezké sledovat, jak je volejbal začíná čím dál více bavit. Jsem rád, že jsem se rozhodl tento sport vyzkoušet, protože je to nová zkušenost nejen pro děti, ale i pro mě. Doufám, že si společně užijeme ještě spoustu tréninků, zábavy a povedených zápasů.

Yurii Andrukhiv

CESTA TRENÉRA NEKONČÍ TŘETÍM STUPNĚM

Trénování taekwonda se pro mě postupně stalo něčím víc než jen sportovní aktivitou. Největší radost mi přináší především práce s dětmi – sledovat, jak se zlepšují, překonávají sami sebe, získávají nové dovednosti a zároveň si vytvářejí kladný vztah ke sportu a pohybu.

Právě proto jsem se rozhodl udělat další krok ve svém trenérském rozvoji a přihlásil jsem se ke studiu 2. trenérské třídy v taekwondu. Beru to jako příležitost získat nové znalosti, rozšířit své trenérské dovednosti a především se neustále zlepšovat v tom, co mě baví. Myslím si, že dobrý trenér by se neměl přestat učit. Každé dítě je jiné, každý trénink přináší nové situace a člověk se při práci s dětmi učí nejen z toho, co se mu podaří, ale také z toho, co se úplně nepovede.

Studium další trenérské třídy mi proto dává možnost podívat se na trénování zase z trochu jiného úhlu a získané zkušenosti následně využít přímo na trénincích. Mým cílem není pouze naučit děti správnou techniku a připravit je na případné soutěže. Chci, aby je taekwondo bavilo, aby se na tréninky těšily a aby si z nich odnášely nejen nové sportovní dovednosti, ale také vytrvalost, disciplínu, sebevědomí a schopnost překonávat překážky.

Věřím, že studium 2. trenérské třídy bude další zajímavou zkušeností na mé trenérské cestě. A především doufám, že všechno nové, co se během studia naučím, budu moci předávat dál svým svěřencům.

Protože i trenér se musí neustále učit, aby mohl pomáhat svým svěřencům růst.

Tomáš Neoral

DOPOLEDNÍ AKTIVITY S DĚTMI Z MATEŘSKÉ ŠKOLKY

Už cca třetím rokem k nám na pobočku Maják dochází na dopolední volnočasové aktivity mateřská škola Okružní. Jedná se o děti ve věku 3 – 6 let, které navštěvují tuto MŠ.

Pro děti jsou na Majáku připraveny různorodé pohybové aktivity. Cílem těchto aktivit je rozvoj fyzických zdatností jako např. chůze, běh, lezení a také rozvíjení manipulačních dovedností ke zlepšení koordinací pohybů. Pro děti z mateřských školek je připraven bohatý i zábavný program. Na začátku každé hodiny pravidelně probíhá rozcvička na protažení celého těla, poté následují kolektivní hry, ve kterých mohou děti zdokonalit své dovednosti a rozvíjet svou fyzickou zdatnost.

Pro děti je připravená např. pohybová hra s koberečky s názvem Ostrovy. Také s dětmi hrajeme pohybovou hru Pexeso, kde rozvíjí své fyzické zdatnosti, učí se poznávat nová zvířata a rychle reagovat při hledání stejného dílu pexesa. Děti mají také možnost vyzkoušet motorická vozítka, která slouží ke zlepšení koordinace pohybu.

Podle závěrečného hodnocení dětí je vidět, že se jim připravované aktivity líbí, děti k nám docházejí rády a mnoho z nich se účastní našich kroužků i v odpoledních hodinách. Věřím, že to tak bude po celý školní rok.

Nikola Danihelová

PO STOPÁCH HISTORIE

Kousek od česko-polských hranic, 2,5 km od Krnova, stojí na kopci v lese nad vsí Úvalno zřícenina hradu Cvilín, zvaný též Lobenštejn nebo Šelenburk. Místo bylo obýváno lidmi již v mladší době kamenné a po jejich osídlení se zde zachovalo mnoho stop. Kromě zřícenin hradu a zbytků opevněného hradiska na Zadním Cvilínském kopci (423 m n. m.) stojí na předním Cvilínském kopci (441 m n. m.) poutní kostel povýšení svatého kříže a panny Marie sedmibolestné a v neposlední řadě také kamenná romantická rozhledna vysoká 29 metrů postavená v letech 1902 – 1903, která nabízí krásný rozhled na město Krnov a okolí. To vše zasazeno do krásného přírodního prostředí nabízí skvělou volbu na jednodenní turistický výlet s dětmi z Majáku, který se uskutečnil v sobotu 3. října a stal se tak první vlaštovkou ze série výletů za poznáváním naší krásné vlasti v tomto školním roce...

Pavel
Toman

TIKTOK TRENDY: SOCIÁLNÍ SÍTĚ JAKO PROSTOR PRO KREATIVITU

Sociální sítě jsou dnes přirozenou součástí života dětí a dospívajících. Sledují videa, komunikují s kamarády, hledají inspiraci, baví se a často také sami vytvářejí vlastní obsah. Můžeme diskutovat o tom, kolik času by děti měly trávit online, jedno je však jisté – digitální svět je součástí jejich života. A právě proto je důležité naučit je, jak se v něm pohybovat bezpečně, zodpovědně a kreativně.

V Don Bosku se snažíme jít s dobou a zároveň dětem nabídnout něco víc než jen obyčejné „scrollování“. Proto u nás vznikl nový kroužek TikTok trendy, který propojuje svět sociálních sítí, kreativitu, zábavu a vzdělávání.

Naším cílem není učit děti, jak trávit více času na telefonu. Právě naopak.

Chceme jim ukázat, že telefon a sociální sítě nemusí sloužit pouze k pasivnímu sledování obsahu. Mohou být také nástrojem, díky kterému se děti naučí tvořit, přemýšlet, spolupracovat a vyjadřovat své nápady.

Od sledování k vlastní tvorbě: během kroužku se děti seznamují s tím, co všechno stojí za vznikem krátkého videa. Společně vymýšlíme náměty a scénáře, pracujeme s obrazem, hudbou, pohybem a světlem, zkoušíme natáčení i jednoduchý střih a sledujeme současné trendy.

Děti tak postupně zjišťují, že i krátké video, které na sociální síti trvá jen několik sekund, musí vyžadovat nápad, přípravu, spolupráci a několik pokusů. Kroužek zároveň rozvíjí jejich kreativitu, komunikační schopnosti a schopnost pracovat v týmu. Někdo rád stojí před kamerou, jiný raději natáčí, vymýšlí scénář nebo se věnuje střihu. Každé dítě si tak může najít oblast, která ho baví.

Nejen trendy, ale také bezpečnost: Stejně důležitou součástí je pro nás bezpečné a zodpovědné používání sociálních sítí. S dětmi mluvíme o tom, co je vhodné zveřejňovat, co už patří do soukromí, proč bychom měli respektovat ostatní a proč není dobré bez přemýšlení kopírovat všechno, co právě vidíme na internetu.

Učíme se také přemýšlet nad tím, co na sociálních sítích sledujeme. Ne všechno, co na obrazovce vypadá dokonale, musí odpovídat skutečnosti. I schopnost rozpoznat upravený, zavádějící nebo nevhodný obsah patří k dovednostem, které budou děti v digitálním světě potřebovat stále více. Sociální sítě pravděpodobně z každodenního života našich dětí nezmizí. Místo pouhého zákazu proto vidíme smysl v tom, naučit děti používat je správně.

V TikTok trendy chceme vytvořit bezpečný prostor, kde mohou děti objevovat svět moderních technologií společně a pod vedením dospělého. Mohou experimentovat, tvořit, ptát se, dělat chyby a zároveň se učit přemýšlet nad tím, jaký obsah vytvářejí a jaký digitální otisk po sobě zanechávají.

Protože sociální sítě nemusí být jen místem, kde děti tráví čas. Když se s nimi naučí zacházet, mohou se stát také prostorem pro kreativitu, nové dovednosti, spolupráci a sebevyjádření. A přesně o to se v našem novém kroužku TikTok trendy v Don Bosku snažíme.

Liuda Sasovska

TAK TO JSME MY

Dobrovolníci jsou nedílnou součástí našeho střediska a života v něm. Bez nich by naše akce nemohly být tak dobré, středisko tak krásně vyzdobené a děti v něm spokojené. Tak jsem se rozhodl, že vám je trochu přiblížím tím, že o sobě napíší, jak se k dobrovolnictví ve středisku dostali. Tady jsou ohlasy některých z nich.

Jirka Matuš

Adéla 18 let

O Don Bosku jsem se dozvěděla od mých dvou bratrů, kteří Bosko navštěvovali. Ze začátku jsem Bosko poznávala, začala jsem zde chodit na keramiku, míčové hry. I po osmi letech jsem stále Bosko navštěvovala. Jednoho dne mě kamarádka navnadila na kroužek dobrovolnictví, do kterého ona chodila 2 roky. Když jsem viděla, co za úkoly dobrovolníci dělají, za akce, za výzdobu Boska, řekla jsem si proč to nezkusit. Chodím na dobrovolníky už 3 rokem a nelituji svého rozhodnutí. Ráda se účastním akcí např. Dne dětí, Mikuláše, karnevalu, Dne otevřených dveří. Poznala jsem mnoho přátel, více

jsem se sblížila s vedoucími, začala více komunikovat, umět se zachovat v různých situacích. Doufám, že zde budu i nadále chodit, protože po náročném dni si zde odpočinu.

Olexandra 13 let

Dostala jsem se do Don Boska, protože mi o tom řekli spolužáci. Baví mě dobrovolnictví a kolektiv. Ráda chodím na různé kroužky. Ráda pomáhám. Očekávám, že v létě budeme chodit ven. Jak jsem tu přišla poprvé, bála jsem se. A poznala jsem hodně lidí. Ráda chodím na kruháč a angličtinu. Přišla jsem znovu po prázdninách. Líbí se mi tu.

Nikol 17 let

O středisku jsem se dozvěděla díky tomu, že bydlím hned naproti. Chtěla jsem tam chodit, protože jsem viděla, jak si ostatní děti ve středisku hrají, a já se na ně koukala z balkonu. Přemluvila jsem rodiče a začala jsem do střediska chodit. Chodila jsem na výtvarné kroužky, vaření a keramiku. Zde jsem trávila veškerý svůj volný čas a teď momentálně zde působím jako dobrovolnice - jako poděkování za všechny ty krásné vzpomínky. Také mě to přimělo k tomu, že chci pracovat s dětmi, proto studuji pedagogické lyceum.

Eva 15 let

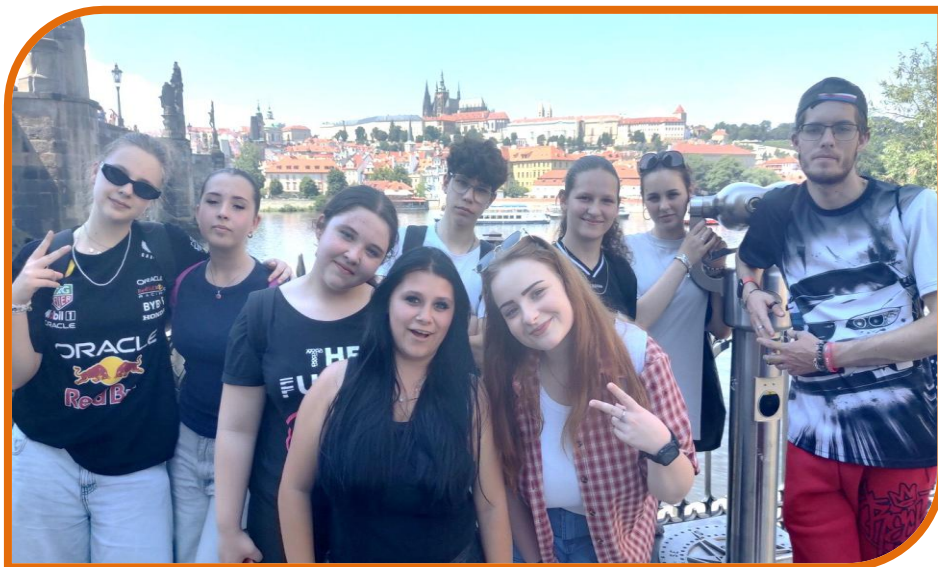
Tak chodím do Don Boska cca 6 let. Dozvěděla jsem se o kroužcích od bráchy a mamky a chtěla jsem tu jít na kroužky. Tak chodím na Beat Saber asi 4 roky a baví mě to, protože si procvičují hlavu a k tomu hraje hudba. Na dobrovolníky chodím asi 2 roky. Řekla mi o tom kamarádka a přihlásila mě. Zažili jsme hodně výletů, třeba do Prahy, laser game, bowling, atd... Ráda pomáhám dětem a pracuji s dětmi. Také mám hodně času a radši budu někde v prostoru s dobrými kamarády, než abych ležela doma. Je to fajn kolektiv a to je hlavní. Vedoucí Jirka je taky moc fajn, je s ním sranda. Děláme různé akce pro děti, třeba jako Den s Don Boskem, Vánoční party, Otevírání Don Boska a Den dětí.

Natálie 14 let

K dobrovolníkům jsem se dostala tak, že rodiče mi řekli, že bych měla chodit do nějakého kroužku. Tak jsem si vybrala Don Bosko. Chodím tu druhým rokem a Don Bosko je super - je tu fajn kolektiv a vedoucí jsou moc hodní. Chodím tu, protože mám moc volného času a chtěla jsem poznat nové lidi a hlavně mám ráda děti, ráda s nimi pracuji. Dobrovolníci mi pomůžou s praxí

na střední školu, jelikož bych chtěla na Pedagogické lyceum. Dobrovolníky mám moc ráda, určitě doporučuji přijít do Boska.

Klára 16 let

K dobrovolníkům jsem přišla tak, že předtím jsem chodila na vaření. Pak jsem skončila s vařením a hledala jsem nový kroužek. Na stránkách jsem viděla dobrovolníky a začalo mě to zajímat. Chtěla jsem to zkusit, tak jsem přišla pro přihlášku a další úterý jsem přišla poprvé. Zamilovala jsem si kolektiv a potom i práci s dětmi. Baví mě ty aktivity, i když jsem se poprvé bála. Jirka byl moc sympatický a hodný a pomohl mi, zapojit se a začlenit do kolektivu dobrovolníků. Moc mi to pomohlo více komunikovat s lidmi a pracovat s lidmi různého věku. Než jsem přišla k dobrovolníkům, byla jsem hodně uzavřená do sebe, ale teď umím dobře popsat svoje pocity. Ale hlavní důvod byl, že vždycky jsem věděla, že chci nějak pomáhat a pracovat s lidmi. Dobrovolníci jsou to, co jsem hledala a hodně mě to baví. I ostatní v Bosku jsou úžasní lidé a pomůžou všem. Don Bosko bych doporučila všem, je to skvělé místo pro děti. Každý si tu najde něco, co si zamiluje a co ho baví.

Patrik 22 let

Chodil jsem na stepku a na další kroužky i na vaření. A pak jsem se zeptal Jirky, jestli můžu chodit na dobrovolníky. Našel jsem si tady kamarády a mám hodně času, tak můžu pomáhat na akcích. Moc mě to tu baví a jsem rád, že tu jsem a že tu mám hodně kamarádů. A jsou tu nejlepší vedoucí.

Anna 14 let

Já jsem se do Don Boska dostala tak, že někdo do školy donesl letáček a zaujala mě sebeobrana, Hip hop a dobrovolnictví. Ale tím, že jsem měla 11 let, tak jsem nemohla na dobrovolníky. Teď mi je 14 let a chodím na dobrovolníky druhým rokem. Je tu fajn kolektiv a vedoucí je taky super. Baví mě práce s dětmi a baví mě pomáhat. Teď chodím na dobrovolníky a Hip Hop a užívám si to tam. Vedoucí jsou strašně hodní a ochotní, pomůžou a poradí.

MLADÍ Z DON BOSKA HAVÍŘOV NA SETKÁNÍ V OSTRAVĚ

Celostátního setkání mládeže v Ostravě se zúčastnili také mladí z Ukrajiny, kteří našli zázemí v havířovském středisku Don Bosko. V rozhovoru pro TV Noe u řeky Ostravice vyprávěli o nových přátelstvích, studiu i odvaze začínat znovu v zemi, do níž je přivedla válka.

Na setkání je doprovodil ředitel střediska Jindřich Honěk, od něhož také vzešel nápad společně přijet. Chtěl, aby mladí, kteří jsou s Don Boskem dlouhodobě spojeni, zažili širší společenství svých vrstevníků. Ve skupině se přitom setkali římskokatolíci, řeckokatolíci a pravoslavní křesťané.

Sašu překvapilo množství účastníků a především jejich přátelskost. Líbily se jí workshopy a přednášky. Také další účastnice oceňovala, jak snadné bylo s někým začít hovor, seznámit se nebo si společně zahrát. Eli vzpomínala na menší církevní akce pro děti na Ukrajině se soutěžemi a tvořivými dílnami. Tak velké setkání však pro ni bylo novou zkušeností.

Rozhovor se brzy dotkl také života po příchodu do Česka. Elvira a Alisa úspěšně zvládly českou maturitu. Ela vyprávěla, že kvůli pokračování ve studiu musela nastoupit o dva ročníky níže a začít znovu. Alisa zdůraznila, jak důležití pro ni byli lidé, kteří jí věřili i ve chvílích, kdy sama pochybovala. První zprávu o úspěšné maturitě dostal Jindra, který ji během přípravy výrazně podporoval. Ela v rozhovoru mluvila o plánu studovat podnikovou ekonomiku na vysoké škole v Ostravě. V době vydání OZVĚN už je studentkou vysoké školy.

Yurii přišel do Don Boska původně na kurzy češtiny. Přátelský tým a pomoc, kterou zde dostal, ho přivedly k rozhodnutí pomáhat druhým. V Don Bosku zůstal pracovat s dětmi. Jeho příběh ukazuje, jak může přijatá podpora pokračovat dál prostřednictvím člověka, který ji sám zažil.

Bína pochází z Bachmutu. V rozhovoru zaznělo, že škola, do níž chodila, i dům, kde bydlela, už neexistují. Když začala válka, bylo jí patnáct let. Po příchodu do Havířova se přes kamarádky dostala do Don Boska, které se stalo důležitou součástí jejího života. Právě lidé kolem ní jí pomáhají znovu plánovat budoucnost. V době rozhovoru se hlásila na Filozofickou fakultu Ostravské univerzity. V současné době je přijata na VŠ obor turismu.

Motto setkání „Odvahu, já jsem přemohl svět“ se promítlo i do závěrečné otázky. Co pro mladé znamená odvaha? V odpovědích zaznělo odhodlání začít znovu po ztrátě domova, hledat přátele a přijímat nové výzvy. „Odvaha pro mě je jít za svým snem,“ zněla jedna z odpovědí. Nechybělo ani prosté přiznání: „Odvaha je mluvit na kameru.“

Pro Don Bosko jsou tato svědectví povzbuzením do další práce. Mladí v nich sami pojmenovali, co jim pomohlo: někdo jim věřil, pomohl jim s češtinou a zůstal jim nablízku při studiu i hledání další cesty.

Podle rozhovoru TV Noe zpracoval Jindřich Honěk, ředitel a jáhen

3/2026

**HAŠKOVÁ 1475/1
HAVÍŘOV
TEL. 596 810 145
VYŠLO: 20. 10. 2026**